

Koivukangas-Söderena-suku on asunut samalla asuinpaikalla lähes 1000 vuotta.

Koivukankaan suku kohtasi Inankylässä

Hermann Sankelo

INANKYLÄSSÄ järjestettiin heinäkuussa Koivukankaan sukuseurat. Tilaisuuden ohjelma sisälsi seurat, sukurunoja sekä kertomuksia suvun historiasta.

Sukutilan nykyinen omistaja **Olavi Koivukangas** kertoo idean perinneseuroihin lähteneen sukulaisen ehdotuksesta.

–Serkkuni Kauno Koivukangas ehdotti tätä keväällä. Puhuin asiasta kirkkoherra Lainimon kanssa, kun tapasin hänet touko-kuussa hautausmaalla, Koivukangas kommentoi

KOIVUKANKAAN suvun historia on alkanut noin 1000 vuotta sitten. Tällöin kaksi lappalaisia verottanutta pirkkalaisveljestä jäi asumaan Pohjanmaalle. Veljekset olivat perimätiedon mukaan Enakin pojat.

–Heidän nimiensä mukaan asuinpaikka sai nimen Enaperä. Tästä muodostui myöhemmin lopulta Inankylän nimi, Koivukangas sanoo.

Inankylän tiedetään olevan yksi Järvisuodun vanhimmista kylistä. Aitan katolle asetellussa sukuviirissä lukee vuosiluku 1546. Koivukankaan mukaan saattaa olla, että Söderena oli ehkä jopa ensimmäinen suku Järvisuodulla.

–Sarkajakoon perustuva asutus keskittyi Isoankylään Inanlahden rannalle. Siellä oli 22 taloa tiiviisti päädyt vastakkain. Ne olivat Söderenan ja Norrenan suvun talot, Koivukangas ilmoittaa.

VUOSIEN edetessä sukutilalla nuorempi isäntä halusi väljemmän asuinpaikan. Tämä johti muutokseen talon sijaintiin liittyen. Vuonna 1834 Matti Antinpoika Söderena siirsi vanhan pohjalaistalon nykyiselle paikalleen.

–Sukutarinan mukaan isäntä ei itse pystyttänyt taloa, sillä hän oli silloin Vaasassa linnassa. Hän lienee ollut paikallinen häyj.

Koivukankaalla pidettiin seurat 1920-luvun alussa. Vasemmalla seisoo kirkkoherra Kaarlo Airas ja oikealla nuori Einari Koivukangas.

Tämän puolesta puhuu se, että itse päähyyn eli Isotalon Antin isoäiti oli nimeltään Saara Heikintytär Söderena, Koivukangas muistelee.

Koivukankaan sukutilan sijaintiin liittyy myös muita kiinnostavia historiallisia yksityiskohtia. Esimerkiksi vuodesta 1834 Tampereelta Ouluun vienyt talvitie kulki Koivukankaan pihan kautta. Liikenne oli vilkasta 1880-luvulle saakka, jolloin rautatie Ouluun rakentui.

–Talossa oli kaksikerroksinen hevostalli. Siihen mahtui yli 10 hevosta ja sama määrä ajomiehiä nukkui tuvan penkillä tai lattialla, Koivukangas kommentoi.

SUOMEN sotien päätyttyä Koivukangas

jaettiin neljälle veljekselle. Pääntalo päätyi Einari Koivukankaalle hänen vetäessä oikean pitkän tikun tilan kohtalon ratkaisussa tapahtumassa. Nykyään sukutila kuuluu Olavi Koivukankaalle, joka on remontoinut tilaa vanhaan ulkoasuun.

Koivukankaan mukaan sukutilan tarina tulee jatkumaan myös tulevaisuudessakin.

–Tytär Siru Pesälä ja hänen tyttärensä Sara ovat luvanneet huolehtia sukutilasta minun jälkeeni, Koivukangas toteaa.

Paljon mahtuu tapahtumia pitkään kestäneeseen sukuhistoriaan. Tiedä vielä mitä seuraavat tuhat vuotta tuovat Inankylään ja Koivukankaan sukuun tullessaan. Aina-kin Olavi Koivukankaan kirja Koivukangas-Söderena-suvusta ilmestyy syksyllä.